

Vrbe pri Slovenjgradcu. Pri nas je obhajal dne 2. t. m. tukajšnji posestnik in lesni trgovec Franc Hartman, po domače Žatler, bivši občinski odbornik in še danes se peča z lesom in s kmetije, 70letnico. Bog mu še ohrani življenje mnogo let!

Sv. Anton na Pohorju. Poziv kramarjem! Zaradi vsakoletnih neredov in samovoljnih »prilastitev« raznih prostorov, desk, lat, miz, celo vrat in posekanih dreves je cerkveno predstojništvo prisiljeno odreči prostore za razne štante vsem in vsakemu kramarju brez razlike, kateri ne bo imel tozadevnega pismenega dovoljenja od tukajšnjega cerkvenega predstojništva. Naprošene so oblasti, ki bodo skrbele, da se bo red res tudi izvajal. Kdor ne bo imel dovoljenja, ne bo smel postaviti štanta pri cerkvi. Prošnje za dovoljenje je treba vložiti do 15. maja na tukajšnje cerkveno predstojništvo.

Majšperk. Kmetijska podružnica v Majšperku je imela dne 25. marca svoj redni občni zbor. Prisostvovalo je izredno mnogo članov, pa tudi nečlanov. Poleg običajnega dnevnega reda je občni zbor razpravljaval o samopomoči za zboljšanje cen živini. Navzoči so se zelo navdušili za stvar ter ugotovili, da so s sličnimi sestanki v drugih srezih že dvignili ceno živini, med tem ko na ptujskih živinskih sejmih do danes še to ni uspelo. Vsaled tega je zbor soglasno sklenil, da se pozovejo k sodelovanju vse sosedne občine, kmetijske podružnice in druge gospodarske ustanove ter se naprosi sresko načelstvo, da tudi ono podpira stremljenje kmeta po zboljšanju njegovega položaja, in sicer s tem, da organizira s pomočjo sreskega kmetijskega referenta ocenjevalne komisije, ki bi ocenjevale živino za prodajo na ptujskih sejmih in drugod. Občni zbor je izbral iz svoje sredine po vseh naselkih svoje občine zaupnike, ki imajo nalogo, da preprečijo izkoriščanje kmeta po prekupčevalcih in določijo istinito vrednost živine za prodajo na domačijah. Apeliramo na vse kmetovalce ptujkega sreza, naj sledijo našim sklepom, da ne bo naš srez zaostajal za drugimi v prepričanju, da uspehi ne bodo izostali, posebno še, če se bomo vsi zavedali gesla: V slogi je moč!

Cirkovec na Dravskem polju. Gasilska četa cirkovška vprizori na veliki pondeljek ob 3. uri popoldne narodno vseloigro: »Micki je treba moža«.

Ptuj. Dne 22. marca se je vršil sklep gospodinjanskega tečaja, ki ga je z veliko vnamo skozi ves zimski čas na okoliški šoli vodila gđ. upraviteljica Gulinova. K slavnostnemu obedu so bili povabljeni mnogi odlični gosti in matere gojenk. Vse je poteklo v veselem razpoloženju. G. nadzornik Šterk se je v lepem govoru zahvalil vsem, ki so sodelovali na tem za okolico prekoristnem tečaju. Enaki tečaji se bodo vršili vsako zimo po dva dni na teden.

ONI, KI MNOGO JEDO IN VELIKO SEDE, TER ZARADI TEGA NAJČESNE TRPE NA TRDI STOLICI, naj pijejo dnevno po eno čašo naravnih

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice, ki jo je treba prej nekoliko segreti. Davno preskušena

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica se odlikuje po svojem zanesljivem učinkovanju, prijetni uporabi in se dobiva povsod.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Polzela. Kam pa na velikonočni pondeljek? Na goro Oljko! Tako nam odgovarja vsak po vsej Savinjski dolini in še daleč na okrog. Ta dan bo namreč otvoritvena služba božja priljubljene božje poti cerkve sv. križa. Pred leti jo je požar precej poškodoval, a z nadčloveškimi naporji so jo polzelski farani s pomočjo drugih dobrih src zopet popravili tako, da je kakor nova. Sv. maša s pridigo bo ob 10. uri; popoldne pa pete litanije z ljudskim petjem. Obljubili so nam svojo udeležbo tudi prijatelji iz Celja, v prvi vrsti celo g. ravnatelj Družbe sv. Mohorja dr. Kotnik. Na svidenje!

Socka pri Vojniku. Kakor povsod, je tudi pri nas ljudstvo nezadovoljno s komasacijo občin. Pa mislimo, da bo sedaj oblast upoštevala želje tukajšnjega prebivalstva. Pred dnevi smo poslali na sresko načelstvo v Celju in na bansko upravo v Ljubljano deputacijo z zahtevo samostojne občine Socka. Za to novo občino se že tudi snuje krajevna organizacija JRZ. Sporočamo tudi veselo novico, da se je v našem kraju število naročnikov »Slovenskega gospodarja« po-

dvojilo. Letošnje leto mislimo, da bomo imeli pod streho nov gasilni dom. Ta nam bo tudi služil, da se bomo lahko v njem sestajali ter včasih pokramljali o naših kulturnih, socialnih in gospodarskih zadevah. Bog nam blagoslovi to delo!

Štrigova pri Ljutomeru. Z velikim veseljem smo sprejeli poročilo, da smo priključeni sreskemu sodišču Ljutomer. To bi se seveda že moralo zgoditi pred dvemi leti, odkar smo administrativno in finančno odcepljeni od sreza Čakovec in priključeni srezu Ljutomer. Koliko prošenj, intervencij in deputacij je občina Štrigova poslala v letih 1931 do 1935 na merodajna mesta za odcepitev občine od sreskega sodišča Čakovec in za priključitev sreskemu sodišču Ljutomer! Nič ni pomagalo! Končno smo se pred dvema tednoma obrnili na g. notranjega ministra ter ga prosili, naj upošteva prošnje in želje občanov Štrigove. V »Slovenec« z dne 2. aprila 1936 beremo, da je g. minister za socialno politiko in narodno zdravje kot zastopnik pravosodnega ministra podpisal uredbo, s katero se občina Štrigova s 1. aprilom 1936 priključi sreskemu sodišču Ljutomer. S tem je dokončno rešeno vprašanje o pristojnosti občine Štrigova. Za to rešitev se tem potom zahvaljujemo g. ministru za notranje zadeve in g. ministru socialne politike kot zastopniku pravosodnega ministra. — Štrigova.

Peter Rešetar rešetari.

Pisanko delim. Pucelj dobi mirno vest, Kramer dobi meseno klobaso za slavnega psa, Marušič dobi zastoj velikonočno številko bivšega svojega glasila »Glas naroda«, pofovci dobijo vse ragle, ki jih po velikem petku več ne potrebujemo, Pohorci dobijo blata gor do kolena, da ne bodo mogli nikamor naprej, atentatorji dobijo nove zapore na sodišču, »Jutro« dobi vso zalogo jajc, da bo lahko tudi v prihodnje pridelovalo in objavljalo svoje race.

Moja domovina je razburjena. Mi rešetarji smo doma v cesarstvu Janeza Pucelja. Samo mi vemo, da se politika da združiti tudi z našim obrtom. Pucelj pa pravi, da bo tožil, če mu kdo reče, da je mesar, ker misli, da se njegov mesarski poklic ne sme družiti z njegovim politič-

kom, z belo ruto se mu je videla kakor potujoča roža. Gledal je za njo, da so ga oči pekle, dokler mu ni izginila. Nato se je vlegel pod macesen in zastokal kakor ranjenec. Vse sončne gore naokoli, ogromni oblaki nad njimi: vse se mu je zdelo kakor velik grob. Da, vse upe je pokopal. Zanj ni bilo več veselja, ne sreče — ničesar več na zemlji. Kakor hitro bo mogel, bo sklenil račune z upniki, potem pa bo odšel daleč, da ne bo nikoli več ne čul ne videl ničesar tega, kar mu je bilo doslej pri srcu.

VIII.

Več ko šest tednov že so Blazinovi na vse kraje poskušali, da bi ugnali kje kako posojilo in se rešili Tevža. Toda na zadolženi grunt ni hotel nihče niti tisoč dinarjev posoditi. Tako so morali priti na boben.

Nekega večera je Blazinka ustavila Tevža. Tokrat se je premagala in je rekla mirno, toda odločno: »Pol leta — do velike noči nas moraš počakati!« »Ni mogoče. Jaz moram tudi plačati,« se je napol opravičeval.

Tedaj je v njenih očeh zopet zagorel tisti zeleni ogenj sovraštva. Stegnila je vseh deset prstov in se zarotila:

»Zdaj pa ti bom pokazala, prekleti oderuh! Do kraja si nas nagnal zdaj; zdaj boš videl. Se pare ne boš dobil, še pare ne.«

Skoraj strah ga je postalo, tako je divjala. Zato se je urno umaknil in ji ni odgovoril.

Tri tedne navrh je dobil povabilo na sodnijo. Menil je, da je kaj zaradi Blazinovega dolga.

Ko je prišel na določeni dan pred sodišče, je videl tu že celo vrsto Podkrajčanov: župana, dva občinska moža, več kmetov, nekoliko starih kočarjev in preužitkarjev, mojstra »Kristofa« in Blazinko. Začuden so se spogledali, ker nobeden ni vedel, kaj bo. Edino župan je skrivnostno mežikal in kazal, da že ve, o čem bo beseda.

Ko jih je sodnik poklical pred se in ugotovil, da so vsi povabljeni navzoči, je položil pred se kup spisov in začel resno in slovesno:

»Nedavno je dobilo sodišče od neznane osebe po pošti poslan testament, ki je že več kakor trideset let star in o katerem je verjetno, da ga je nekdo ukradel in utajil. Ko smo ugotovili, da je res pravi, smo se sporazumeli z občinsko upravo v Podkrajju in sklenili, da se ta zapuščinska razprava obnovi. Ta obnova bo nekatere družine močno prizadela.«

Tu je sodnik nekoliko pomolčal. Ko je Tevžu ostro pogledal v oči, je opazil, da je ta postal bled kakor stena. Drugim pa je bral na obrazih neznan-sko radovednost.

(Dalje sledi.)

rali umakniti radi neznosne vročine in krajevne neprodinosti. — Pohoda od vzhodne strani so se lotile zdaj italijanske čete v drugič s ciljem, da se polastijo edine abesinske železnice Džibuti - Ad-dis Abeba. Preostanki »esinskih armad« pod poveljstvom neguša so stisnjeni od treh strani in se ne morejo nikjer več resno postaviti v bran.

Manevri italijanske vojne mornarice v Rdečem morju.

Tri eskadre italijanskega brodogoja, ki so zasidrane v Rdečem morju, in enote iz luke Asab so priredile zadnje dni manevre s ciljem: ugotoviti sposobnost majhnih enot proti velikim ladjam.